

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
16 december 1997

Zaak T-19/97

C. Richter
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren — Verlof om redenen van persoonlijke aard — Herplaatsing —
Standplaats — Zorgplicht — Beginsel van goed bestuur — Beroep tot
schadevergoeding”

Volledige Franse tekst II - 1019

Betreft: Beroep tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben
geleden door het feit dat de Commissie hem in strijd met artikel 40,
lid 4, sub d, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese
Gemeenschappen na afloop van zijn verlof om redenen van
persoonlijke aard niet heeft herplaatst in het eerste vacante ambt van
zijn categorie en rang waarvoor hij de vereiste geschiktheid bezit.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker, Duitstalige vertaler bij de vertaaldienst van de Commissie te Luxemburg, krijgt per 16 februari 1991 verlof om redenen van persoonlijke aard. Dit verlof wordt hem door de Commissie aanvankelijk toegekend tot 15 februari 1992 en wordt vervolgens verlengd tot 15 februari 1993 en daarna tot 15 februari 1994.

Op 16 november 1993 vraagt het voor herplaatsing van ambtenaren na verlof om redenen van persoonlijke aard bevoegde hoofd van eenheid 1 „Personeel Luxemburg” binnen het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer (DG IX) van de Commissie aan verzoeker, of hij om herplaatsing per 15 februari 1994 verzoekt, zonder de plaats van zijn eventuele herplaatsing nader aan te geven. Bij faxbericht van 15 december 1993 antwoordt verzoeker bevestigend, zonder aan te geven waar hij wenst te worden herplaatst.

In de loop van 1994 publiceert de Commissie drie kennisgevingen van vacature (op 20 januari, 20 juni en 22 november) betreffende ambten van Duitstalige vertaler in de rang LA 8/LA 4 te Brussel. De situatie binnen de dienst biedt niet de mogelijkheid om verzoeker onmiddellijk te Luxemburg te herplaatsen. Eind 1994 komt bij de vertaaldienst te Luxemburg een ambt vrij waarin verzoeker kan worden herplaatst. Volgens de brief van het hoofd van eenheid 1 van DG IX moet dit ambt worden beschouwd als „eerste aanbod” in de zin van artikel 40, lid 4, sub d, van het Statuut. Verzoeker aanvaardt dit ambt.

In november 1995 dient verzoeker krachtens artikel 90, lid 1, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (Statuut) een verzoek in waarin hij vergoeding vordert van de schade die hij zou hebben geleden door een dienstfout van de Commissie. Deze dienstfout zou erin hebben bestaan, dat de Commissie in strijd met artikel 40, lid 4, sub d, van het Statuut heeft nagelaten hem te herplaatsen in het eerste ambt van Duitstalige vertaler dat na 15 december 1993 vacant is

geworden. Omdat de Commissie niet binnen de statutaire termijnen op dit verzoek antwoordt, dient verzoeker krachtens artikel 90, lid 2, van het Statuut een klacht in tegen dit stilzwijgend genomen besluit tot afwijzing van zijn verzoek. In zijn hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag zendt de directeur-generaal van DG IX verzoeker een uitdrukkelijk besluit tot afwijzing van zijn verzoek. Op 29 oktober 1996 wijst E. Liikanen, lid van de Commissie, in zijn hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag verzoekers klacht uitdrukkelijk af.

Ten gronde

Het is de vraag, of de Commissie verplicht was verzoeker het eerste passende vacante ambt *ongeacht de standplaats* voor te stellen, dat wil zeggen in voorkomend geval ook een ambt in een andere standplaats dan die waar verzoeker vóór zijn verlof om redenen van persoonlijke aard was tewerkgesteld, te weten Luxemburg (r.o. 50).

Een ambtenaar wiens verlof om redenen van persoonlijke aard afloopt, heeft geen enkel recht om in een bepaalde standplaats te worden herplaatst. Wanneer de Commissie hem een ambt voorstelt waarin hij kan worden herplaatst, is zij evenwel op grond van haar zorgplicht en het beginsel van goed bestuur verplicht rekening te houden met de persoonlijke belangen van de ambtenaar, met name met zijn familieomstandigheden (r.o. 51).

Referentie: Hof 23 oktober 1986, Schwiering/Rekenkamer, 321/85, Jurispr. blz. 3199, r.o. 18; Hof 14 juni 1988, Heyl/Commissie, 12/87, Jurispr. blz. 2943, r.o. 12; Gerecht 15 maart 1994, La Pietra/Commissie, T-100/92, JurAmbt. blz. II-275, r.o. 58

Het is in de regel aangewezen, dat de Commissie de ambtenaar het eerste passende ambt aanbiedt dat vacant wordt in de standplaats waar hij vóór zijn verlof om redenen van persoonlijke aard was tewerkgesteld. Om redenen van persoonlijke aard

is het immers doorgaans in het belang van de betrokken ambtenaar aldaar te worden herplaatst (r.o. 52).

De zaak zou evenwel anders liggen wanneer de ambtenaar tijdig, duidelijk en ondubbelzinnig te kennen heeft gegeven, hetzij dat hij wenst te worden herplaatst in een welbepaalde andere standplaats dan die waar hij tevoren was tewerkgesteld, hetzij dat hij bereid is te worden herplaatst in een of meer andere standplaatsen dan die waar hij tevoren was tewerkgesteld. In dat geval zou de Commissie rekening moeten houden met de aldus uitgedrukte wil van de ambtenaar, zodat zij genoopt zou kunnen zijn hem het eerste passende ambt aan te bieden dat vacant wordt in een andere standplaats dan die waar hij tevoren was tewerkgesteld (r.o. 53).

De Commissie heeft evenwel steeds de mogelijkheid, de betrokken ambtenaar het eerste passende vacante ambt — en dus in voorkomend geval zelfs een ambt in een andere dan de door de ambtenaar gewenste standplaats — aan te bieden wanneer herplaatsing in een welbepaalde standplaats noodzakelijk is om dwingende redenen die verband houden met het belang van de dienst (r.o. 54).

Referentie: Hof 24 februari 1981, Carbognani en Coda Zabetta/Commissie, 161/80 en 162/80, Jurispr. blz. 543, r.o. 21 en 23; Heyl/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 12

In het onderhavige geval geeft verzoeker toe, dat hij op geen enkel nuttig tijdstip in de loop van de herplaatsingsprocedure te kennen heeft gegeven, dat hij in een welbepaalde andere standplaats dan Luxemburg wenste te worden herplaatst of dat hij bereid was in een of meer andere standplaatsen dan Luxemburg te worden herplaatst. Bijgevolg heeft de Commissie geen onwettigheid begaan door verzoeker het eerste passende vacante ambt te Luxemburg aan te bieden (r.o. 55 en 57).

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.